

Vina a smíření v rodinách pečujících o dítě s postižením

bakalářská práce

Autorka: Kristýna Brveníková

Vedoucí: Mgr. Michael Martinek, Th.D.

Oponent: Mgr. Petr Jandejsek, Th.D.

Posudek vedoucího práce

Téma této bakalářské práce se pohybuje na pomezí oborů sociální práce a teologie, je tedy plně v souladu se zaměřením daného studijního programu. V teoretické části autorka zkoumá pojmy viny a smíření postupně z perspektivy biblicko-teologické a psychologické. Klíčová třetí kapitola se pak zabývá různými pohledy křesťanství na problém handicapu v kontextu historického vývoje. V praktické části najdeme rozbor čtyř kazuistik, které ukazují velmi odlišné situace rodin pečujících o dítě s handicapem.

Cílem práce bylo popsat různé způsoby, jak se rodiny vyrovnávají s handicapem svého dítěte, podrobit tuto skutečnost kritické reflexi s využitím psychologických a teologických věd a navrhnout, jak může být těmto rodinám nápomocná křesťanská pastorace. Myslím, že tento cíl se autorce podařilo naplnit. V teoretické části vychází z nastudované literatury, v praktické části naopak odkazuje na zdroje jen minimálně, ale nabízí vlastní úvahy, které jsou plně v souladu s představenými teoretickými poznatky.

Ve zdrojích, které autorka využívá, ovšem vidím dosti zásadní problém. Zejména v teologické oblasti totiž nejde o publikace odborné, ale spíše populárně naučné; někdy i publikace z jiných oborů (psychologie, pedagogika), které se okrajově zabývají také náboženskými tématy.

Např. ke kapitole 1.1 Vina v křesťanské teologii najdeme pět odkazů na knihu Denise Soneta, kněze a pastoračního pracovníka, známého francouzského popularizátora pastoračních zkušeností; a dále čtyři odkazy na publikaci klinické psycholožky Marty Kocvrlichové.

V kapitole 3.2 o stigmatizujících teologických interpretacích se autorka nechává vést jediným hlavním zdrojem, publikací Josefa Slowíka. Tento autor ovšem není teolog, ale speciální pedagog. Jelikož všechny uvedené interpretace vycházejí z Bible, považoval bych za vhodnější využít zde výsledky současných biblických věd a teologů, kteří s těmito tématy pracují.

Po formální stránce má práce dobrou úroveň - logická struktura, čtivý a srozumitelný jazyk, důsledné uvádění zdrojů v poznámkách pod čarou. Poněkud rušivě však působí, že u citací z téhož zdroje jsou vždy uváděny plné bibliografická údaje - při opakování by stačilo jméno autora a letopočet, příp. "tamtéž". Pravopisných chyb a překlepů není mnoho, ale mohlo by jich být méně.

Na závěr je třeba konstatovat, že i přes zmíněnou chudobu zdrojů dovedla z nich autorka vytěžit mnoho důležitých podnětů pro své téma. Výsledkem je zajímavý a čtivý text, který může sloužit k základnímu uvedení do této náročné oblasti.

Otázka k obhajobě:

Na s. 41 píšete: "I rodině nevěřící může být v procesu smiřování nesmírně prospěšná duchovní osoba." Jak vidíte konkrétně možnosti nabídky duchovní služby v naší sekulární společnosti, jakou průpravu by měli mít pastorační pracovníci pro tuto oblast?

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení C.

V Praze 1. 6. 2019

Mgr. Michael Martinek, Th.D.